

บทบาทและศักยภาพของบุคลากรและองค์กรท้องถิ่นในตำบลตรอกนอง อำเภอชลุง จังหวัดจันทบุรี

Roles and potential of Assemblies and their Members in
Trok Nong Sub-district, Khlung District, Chanthaburi Province

ณัฐรุ่ง ทรัพย์อุปถัมภ์, อาจารย์ มินวงศ์, ชลกานดา นาคทิม
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องบทบาทและศักยภาพของบุคลากรและองค์กรท้องถิ่นในตำบลตรอกนอง อ.ชลุง จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยคือ เพื่อศึกษาลักษณะ ที่ตั้ง ขนาดและจำนวนขององค์กรและบุคลากรท้องถิ่นในตำบลตรอกนอง เพื่อศึกษาบทบาทและศักยภาพของบุคลากรและองค์กรท้องถิ่นในตำบลตรอกนอง เพื่อศึกษาคุณลักษณะ ขององค์กรที่เป็นแก่นนำในการพัฒนาชุมชนตำบลตรอกนอง เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสร้างความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสัมภาษณ์กลุ่มในการเก็บข้อมูล

ผลการวิจัย ข้อมูลสภาพทั่วไปของพื้นที่ตำบลตรอกนอง เป็นตำบลที่น้อยในเขตการปกครองของอำเภอชลุง จังหวัดจันทบุรี มีพื้นที่ทั้งหมด 43.61 ตร.กม. ลักษณะภูมิประเทศประกอบด้วยส่วนที่เป็นพื้นที่ราบและพื้นที่ภูเขา มีป่าไม้อยู่ทั่วไป โดยมีเทือกเขาสารباءปอยในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีชี เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญ ตำบลตรอกนอง ประกอบด้วย หมู่บ้าน จำนวน 6 หมู่บ้าน ประชากรที่อาศัยอยู่ในตำบลตรอกนอง มีจำนวน 2,480 คน 844 ครัวเรือน สภาพทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม การทำสวนผลไม้ เช่น ทุเรียน มังคุด ลองกอง สาล ลำไย กาแฟรวมขององค์กรและบุคลากรท้องถิ่นในตำบลตรอกนอง มีระบบสังคมเป็นแบบแนวราบ มีความเป็นเครือญาติภายในชุมชน โดยกลุ่มองค์กรต่างๆ ในตำบลตรอกนอง มีจำนวน 43 กลุ่ม รวม 5 ประเภท ประกอบด้วย 1) กลุ่มเกษตรกรและอาชีพ 2) กลุ่มการเงิน 3) กลุ่มคุณภาพชีวิต 4) กลุ่มอาสาฬหบุรี 5) กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ในตำบลตรอกนองมีครุภูมิปัญญาท้องถิ่น และได้วางการอนุรักษาเป็นpriorityของตำบล รวมทั้งสิ้นจำนวน 68 คน แบ่งเป็น 11 ประเภท แต่ละคนสามารถถ่ายความรู้ทอดเทคโนโลยีภูมิปัญญาของตนเองได้

การวิเคราะห์ลักษณะ บทบาท และศักยภาพของบุคลากรและองค์กรท้องถิ่น 1) ประเภทและลักษณะขององค์กรชุมชนจะมีทั้งกลุ่มที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นกลุ่มขนาดเล็ก 2) กลุ่มมีอุดมการณ์ ภารกิจและวัตถุประสงค์เป็นของตนเอง 3) กลุ่มมีผู้นำที่ได้รับมอบหมายให้เป็นตัวแทนของกลุ่มในการทำหน้าที่ 4) แต่ละกลุ่มจะมีโครงสร้างขององค์กรที่ชัดเจน 5) กลุ่มภูมิปัญญาเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม 6) กลุ่มมีการสื่อสารแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางกันลุนกากและหวาน 7) กลุ่มมีกิจกรรมในการดำเนินงานร่วมกัน ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการสร้างความร่วมมือกับองค์กร คือ 1) ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของกลุ่ม 2) การสื่อสาร 3) จำนวนสมาชิก 4) สามารถถ่ายทอดความรู้ทางเทคโนโลยีภูมิปัญญาของตนเองได้

คำสำคัญ: บทบาท, ศักยภาพ, องค์กรท้องถิ่น

Abstract

This qualitative is conducted to serve 3 objectives: 1) to examine the characteristics, location, size and number of assemblies and people residing in Trok Nong sub-district, Khlung district, Chanthaburi province, 2) to examine the qualifications of assemblies functioning as community developers in Trok Nong sub-district, Khlung district, Chanthaburi province, and 3) to explore the problems and obstacles in establishing collaboration among the assemblies. In-depth interview and focus group discussion are used to collect the data.

The findings reveal that the studied area is a sub-district under the control of Khlung district, Chanthaburi province. It covers an area of 43.61 km². The landscape is both plain and mountainous with forest spreading throughout the whole area. Khao Sabap range, located in Namtok Phlio National Park, is the main water source. The sub-district is consisted of 6 villages with 2,480 people in 844 households. The main occupation is fruits farming (durian, mangosteen, southern langsat, zalacca, and longan). The society is in form of horizontal affiliation with kinship. In this sub-district, there are 43 assemblies in 5 categories: agriculture and occupation, finance, quality of life, volunteer, and resources and environment. There are 68 local wise men in 11 fields of knowledge, and each person is capable to transfer their wisdom and techniques to others in community.

The analysis of characteristic, role, and potential of people and organizations reveal 7 parts of factual information as follows. First, there are both formal assemblies, and most of them are small-sizes. Second, every assemblies has its own vision, mission, and goals. Third, every assemblies has its own leader who functions as its representative. Fourth, every assembly its well structured. Fifth, every assembly has its own agreed regulations. Sixth, communication among the members of each assembly is done through formal and informal channels. Seventh, the assemblies cooperate each other for doing activities. The problems and obstacles of collaboration establishment are on 1) the understanding about work of each assembly, 2) The communication, 3) the number of members, and 4) the lack of participation

Keywords: Role, Potential, Local Assembly

บทนำ

ปัจจุบันการพัฒนาชุมชนได้รับการกล่าวถึงอย่างมากขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาประเทศด้วยการพัฒนาชุมชนที่มุ่งต้องการพัฒนาศักยภาพและบทบาทของคนในชุมชน เพื่อให้สามารถพัฒนาเองได้หรือช่วยเหลือตนเองได้ในทุกด้าน การพัฒนาชุมชนจึงเป็นการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้ครุยถ้วนถึงพร้อมในทุกด้าน ในชุมชนต่างๆ ส่วนมีคนที่เป็นสมาชิกของกลุ่ม/องค์กรในชุมชนอยู่จำนวนมาก โดยที่กลุ่ม/องค์กรนั้นๆ อยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะด้านการจัดรูปแบบที่มีลักษณะเป็นระบบ การมีข้อกำหนดกฎหมายที่แน่นอน และกลุ่ม/องค์กรที่มีลักษณะของการเข้ามาร่วมด้วยกันอย่างหลวมๆ เช่น กลุ่มเฉพาะด้าน กลุ่มไม่เป็นทางการต่างๆ การรวมตัวเป็นกลุ่มหรือองค์กรจะเป็นประโยชน์หากได้ทางหนึ่งแก่ชุมชน หากไม่เกิดประโยชน์หรือเกิดประโยชน์ไม่มากเท่าที่ควร การรวมกลุ่มก็จะเกิดขึ้นเพียงชั่วคราว ไม่นาน ก็ถอยตัวไป ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มแต่ละกลุ่ม แต่อย่างไรก็ตามได้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าในชุมชนบทบาทของกลุ่ม/องค์กรและบุคลากรเหล่านี้มีสูงมาก หลักจริงก็คือหัวหน้าให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในชุมชน ทั้งอื่นนั้นๆ ได้ด้วย (มนู อุดมเวช และคณะ, 2542: 46) โดยในสภาพสังคมปัจจุบันบทบาทของบุคลากรในชุมชนอาจไม่เด่นชัดนัก แต่ถ้าหากพิเคราะห์โดยที่ล้วนแล้วจะพบว่าบุคลากรและองค์กรท้องถิ่นเหล่านี้ล้วนมีศักยภาพในการเป็นผู้นำที่มีศักยภาพในการจัดการชุมชนของตนเอง มีส่วนสำคัญในการเป็นพลังผลักดันกิจกรรมของชุมชนให้เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา และที่สำคัญคือหากมีการรวมตัว รวมพลังของบุคลากรและองค์กรท้องถิ่นเหล่านี้ที่เป็นไปในทิศทางของการพัฒนาแนวทางเดียวกันและมีเป้าหมายที่เหมาะสมย่อมจะทำให้เกิดกระแสอันยิ่งใหญ่ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน ท้องถิ่นที่ไม่ได้นำสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรมและด้านอื่นๆ ที่นำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชน

ดำเนินการยกอง อำเภอชุม จังหวัดจันทบุรี ประกอบด้วย 6 หมู่บ้าน มีความหลากหลายของบุคลากรและองค์กรท้องถิ่นและอยู่ร่วมกับจังหวัดในแต่ละหมู่บ้าน ในชุมชนดำเนินการของมีการรวมตัวกันของชาวบ้านและชั้ตั้ง เป็นกลุ่ม/องค์กรท้องถิ่น มีการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนเป็นที่ประจักษ์และเป็นที่ยอมรับของจังหวัดจันทบุรี ในการกราดเนินงานขององค์กรท้องถิ่น โดยมีกลุ่ม/องค์กรชุมชนเป็นแกนนำสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชน จนได้เชื่อว่า เป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็งด้านการรวมตัวในการทำกิจกรรมพัฒนา กล่าวได้ว่า องค์กรท้องถิ่นในดำเนินการยกองมีความสำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งในการสร้างหรือพัฒนาชุมชนให้เจริญก้าวหน้า ทั้งนี้ เพราะบุคลากรและ

องค์กรห้องถังในตำบลตรอกนองมีบทบาท มีศักยภาพและความรับผิดชอบต่อชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องบทบาทและศักยภาพของบุคลากรและองค์กรท้องถังในตำบลตรอกนอง อำเภอคลองจั่ง จังหวัดจันทบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและจำนวนของบุคลากรและองค์กรท้องถังในตำบลตรอกนอง อำเภอคลองจั่ง จังหวัดจันทบุรี
- เพื่อศึกษาบทบาทและศักยภาพของบุคลากรและองค์กรท้องถังในตำบลตรอกนอง อำเภอคลองจั่ง จังหวัดจันทบุรี
- เพื่อศึกษาคุณลักษณะขององค์กรที่เป็นแกนนำในการพัฒนาชุมชนตำบลตรอกนอง ชุมชนด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ลีสแวดล้อมทัพยการธรรมชาติที่ได้มجاกราชลั่งข้อมูลต่างๆ
- เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสร้างความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- ศึกษาข้อมูล ค้นคว้าจากเอกสารทั้งข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลที่ดิน ประเมินการบทบาทเกี่ยวกับแผนแม่ดินที่ชุมชนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร กลุ่ม/องค์กรท้องถัง องค์กรชุมชน องค์กรชาวบ้าน รวมถึงข้อมูลด้านการพัฒนาชุมชนด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ลีสแวดล้อมทัพยการธรรมชาติที่ได้มجاกราชลั่งข้อมูลต่างๆ
- การเก็บข้อมูลภาคสนาม ประกอบด้วย 1) การสำรวจพื้นที่เพื่อดันหากล่ำเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูลหลัก ในองค์กรชุมชนและชาวบ้านในพื้นที่ตำบลตรอกนอง เพื่อให้ได้ข้อมูลมาประมวลและใช้การอธิบายปรากฏการณ์ของกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา 2) การสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นการพูดคุยกับผู้อัยยแลและผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 องค์กร คือ กลุ่มสังคมจะสมทรัพย์ หมู่ที่ 5 สหกรณ์เครือดิตยุเนียนตระกอนองทวารพย์ จังหวัด ศูนย์จัดการศัตруппีชชุมชนตำบลตรอกนอง กลุ่มอาชีพของสมาชิกโครงการไม้กวาดดอกอ้อ (โครงการสุกตระริมกาลรวมกลุ่ม) กลุ่มสหกรณ์บ้านตรอกนอง กองทุนหมู่บ้านตรอกนองล่าง หมู่ 4 กลุ่มโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) โครงการฯเพื่อการเกษตรในชุมชน และกลุ่มสหกรณ์อาสาพัฒนา ตำบลตรอกนอง ซึ่งได้มาจากการสุ่มเก็บตัวอย่าง มีแนวคิดมีการเพื่อใช้เป็นแนวทางดำเนินการสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลของตำบลตรอกนอง บุคคลสำคัญในชุมชน ข้อมูลกลุ่ม/องค์กรท้องถัง ข้อมูลการดำเนินงานและการบริหารจัดการชุมชนกลุ่ม/องค์กรห้องถัง ปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนตำบลตรอกนอง แนวคิดตามทุกกลุ่มจะเป็นลักษณะใกล้เคียงกัน แต่ออาจมีความแตกต่างกันในส่วนข้อปลีกย่อย ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงบทบาทและศักยภาพของบุคลากรและองค์กรอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น (สุกานค์ จันทวานิช, 2535: 87) 3) การสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดำเนินการการจัดเตรียมเครื่องมือ เช่น เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพและแบบบันทึกการสนทนากลุ่มและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างรัมพันธ์ ภาพกับผู้ร่วมสนทนากลุ่ม มีการแนะนำตัวพร้อมอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขออนุญาตในการบันทึกเสียงถ่ายภาพโดยขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลยินยอมก่อนการสนทนาก 4) การติดต่อประสานงาน มีการติดต่อประสานงานกับผู้นำองค์กรห้องถังเพื่อขอความร่วมมือในการเข้าสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มอย่างเป็นทางการ 5) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (content analysis) แบบพรรณนาความ

ผลการวิจัย

ตำบลตรอกนองตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดจันทบุรี ห่างจากศาลากลางจังหวัดจันทบุรี ประมาณ 41 กิโลเมตร อยู่ทางทิศเหนือของอำเภอคลองจั่ง อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอคลองจั่ง ประมาณ 13 กิโลเมตร ขนาดพื้นที่มี 43.61 ตร.กม. หรือ 20,916 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศประกอบด้วยส่วนที่เป็นที่ราบและที่ชันและที่ภูเขา มีป่าไม้เบญจพรรณขึ้นกระจาดอยู่ทั่วไป มีหมู่บ้านจำนวน 6 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 1 บ้านตรอกโนน หมู่ที่ 2 บ้านตรอกนองบน หมู่ที่ 3 บ้านตรอกนองกลาง หมู่ที่ 4 บ้านตรอกนองล่าง หมู่ที่ 5 บ้านตรอกนองล่าง และหมู่ที่ 6 บ้านคลองชา (ตารางที่ 1)

รายงานสืบเนื่องจากการประเมินวิชาการระดับชาติจังหวัดเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 13
เมืองในโครงการศักยภาพน้ำท่วมและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

มีประชากรอาศัยอยู่จำนวน 2,480 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 1,231 คน เพศหญิง จำนวน 1,249 คน และมีจำนวนครัวเรือนรวม 844 ครัวเรือน มีรายได้เฉลี่ย ต่อคน/ปี ประมาณ 131,652.66 บาท (องค์การบริหารส่วนตำบลตรอกนอง, 2558) ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการทำสวนผลไม้ เช่น ทุเรียน มะคุด เกาะ ลำไย เป็นต้น

ตารางที่ 1 ค่าพิกัดตำแหน่งในพื้นที่ตำบลตรอกนอง

หมู่	ชื่อหมู่บ้าน	รหัสหมู่บ้าน	สถานที่ที่ใช้อ้างอิงในการบันทึกค่าพิกัด	ค่าพิกัด	
				E (6 หลัก)	N (7 หลัก)
1	บ้านตรอกโสน	22021001	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพฯ	202362	1385607
2	บ้านตรอกนองบน	22021002	โรงเรียนบ้านตรอกนองฯ	202260	1386542
3	บ้านตรอกนองกลาง	22021003	วัดคลองกำ	203702	1386495
4	บ้านตรอกนองล่าง	22021004	สะระเก็บน้ำหนองขาน	204133	1388231
5	บ้านตรอกนองล่าง	22021005	ที่ทำการอบต.ตรอกนอง	204358	1387335
6	บ้านคลองชาง	22021006	ฝายน้ำลั้นซอยร่วมพัฒนาฯ	205188	1385214

บุคลากรที่มีบทบาทและศักยภาพในการดำเนินการของบ้านคือผู้นำชุมชน ความสามารถและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เป็นผู้ทรงไว้วิญญาณท้องถิ่นและได้รับการยอมรับว่าเป็นปัจจัยของตำบล รวมทั้งสิ้น 11 ประเภท จำนวน 68 คน กระจายอยู่ตามหมู่บ้านต่าง ๆ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงประเภทและศักยภาพของบุคลากรในตำบลตรอกนอง

ประเภท	ตัวตนศักยภาพ	หมู่ที่
การเกษตร	การเพาะพันธุ์กล้าไม้, ผลไม้คุณภาพ, การจัดการสวนยางพารา/ เกษตรชีวภาพ, การจัดการร่องแบบผสมผสาน, เทคโนโลยีการเกษตร	1, 3, 4, 5
ศิลปะการแสดง	ดนตรีไทย, กลองยาว	1, 3
ศิลปะประดิษฐ์	เย็บปักถักร้อย, งานตัดกันไม้สุด, งานใบทอง	1, 2, 5
หัตถกรรม	การทำมีม้าควายดือดือ, เก็บของจักสาน, การเจียระไนพอลอย, ช่างไม้	ทุกหมู่
การปรับปรุงผลผลิต	ผลไม้เบรรุป, น้ำสำราญ	1, 2, 3, 4, 5
การแพทย์แผนไทย	อบสมนไพร, น้ำหมักชีวภาพ, จับเส้น คลายเส้น, ตำรายาแผนโบราณ, หนอน	วัด, 1, 2, 3
ภาษาและวัฒนธรรม	ภาษาขอม	1
การละเล่นพื้นบ้าน	ละบ้าล้อ, หมากruk ไทย	1, 2, 3
พิธีกรรมทางศาสนา	มั้หะยะก, สีปั่หรอ	2, 3
อาหาร	หนมจีนแป้งหมัก, ไข่ต้มคึม, ขนมหวาน-ขนมภาค	2, 3, 5

ตำบลตรอกนองมีระบบความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นแบบแนวราบ มีความเป็นเครือญาติภายในชุมชน ดำเนินชีวิตร่วมกันทั่วไป มีความเป็นพวงเดี่ยวกัน มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีการพึ่งพาอาศัยกันและมีการรวมตัวรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่ม/องค์กรท้องถิ่นต่างๆ จำนวน 43 กลุ่ม/องค์กรท้องถิ่น จำแนกได้ 5 ประเภท (ตารางที่ 3)

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติวิจัยรัฐฯเพื่อพระภูมิ ครั้งที่ 13
เนื่องในโอกาสคล้ายวันพระราชสมภพเดิมเจพระนามจักรีฯเพื่อพระภูมิ คุณ 115ปี “วิจัยเพื่อพัฒนาห้องถังและตัวการลิ่งแวงล้อของอย่างยั่งยืน”

ตารางที่ 3 แสดงรายชื่อประเภทและกลุ่มต่าง ๆ ในตำบลตรอกนอง

ที่	ประเภท	ชื่อกลุ่ม
1	กลุ่มเกษตรกรและอาชีพ	กลุ่มเกษตรกรทำสวนตระอกนอง, กลุ่มปรับปรุงคุณภาพทุเรียน, กลุ่มปรับปรุงคุณภาพมังคุด, กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรต้าบลตระอกนอง, กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตรสวนผลไม้ หมู่ 1, กลุ่มเกษตรกรทำสวนผลไม้ หมู่ 4, กลุ่มวิสาหกิจชุมชนตระอกนองเมืองเกษตรสีเขียว, กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร หมู่ 4, กลุ่มตระอกนองท้าบatic
2	กลุ่มการเงิน	กลุ่มสหกรณ์ห้าบันตระอกนอง, กลุ่มสะสมทรัพย์ หมู่ 5 ตระอกนองสังข์, กองทุนหมู่บ้าน หมู่ 1, 2, 3, 4, 5, 6
3	กลุ่มคุณภาพชีวิต	หมู่บ้านสุขอยุย, ชุมชนคุณพิการ, ศูนย์ให้เช่าบ้านตระอกนอง, ศูนย์พัฒนาครัวบ่อครัวประจำตำบล, ศูนย์พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรฯ, สถาบันเด็กและเยาวชน, สถาบันคุณธรรมชุมชนตำบลตระอกนอง, สถาบันธรรมดำบลตระอกนอง
4	กลุ่มอาสาสมัคร	กลุ่มสหารักษารากน้ำต้าบลตระอกนอง, กลุ่มอาสาพัฒนาชุมชน, กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน, กลุ่มตัวราจากาสา, ศูนย์เรือชาวบ้าน, อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน, อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน, อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.), อาสาลูกเจนชุมชน (อจช.)
5.	กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	กลุ่มอนุรักษ์ป่าหานองขาน, กลุ่มอนุรักษ์คล้ายไม้เหลืองจันทร์, กลุ่มพัฒนาป่าให้เองตระอกนอง, กลุ่มผู้ใช้น้ำสาธารณะทุ่งกอกพล หมู่ 5, กลุ่มผู้ใช้น้ำ 3 ตำบล (ตระอกนอง, วังสรพรส, สีชัย), กองทุนประปาหมู่บ้านตระอกนองล่าง หมู่ 3, 4, 5, ศูนย์จัดการศัตตรីพืชชุมชน, ศูนย์จัดการดินป่าชุมชน

บทบาทและศักยภาพขององค์กรห้องถีนทำเบลตรอกนอง ประกอบด้วย ดังนี้

1. บทบาทและศักยภาพด้านลักษณะการรวมตัวขององค์กรท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า มีทั้งองค์กรชุมชนที่เป็นทางการและองค์กรชุมชนที่ไม่เป็นทางการ องค์กรเหล่านี้ที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นมาจะมีสาเหตุและวัตถุประสงค์ในการเกิดก่อรุ่มที่แตกต่างกันไป คือ กลุ่ม/องค์กรท้องถิ่นที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันด้วยความตระหนักรถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน กลุ่ม/องค์กรท้องถิ่นที่เกิดจากกฎพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐที่มุ่งเน้นการพัฒนาตามแนวโน้มนโยบายของประเทศไทย กลุ่ม/องค์กรท้องถิ่นที่เกิดขึ้นเพื่อร่วงรับการพัฒนาของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ และกลุ่ม/องค์กรท้องถิ่นที่เกิดขึ้นจากการต่อ�อดโครงการพัฒนาขององค์กรชุมชนที่จัดขึ้น เมื่อจำแนกลักษณะของการรวมตัวกัน พบว่า มี 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 ก่อ/mิจกรรมที่เป็นทางการของคนในชุมชนที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อดำเนินการอย่างได้อย่างหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นก่อ/mิจกรรมสร้างแนวอน มีภารกิจฯ มีการกำหนดตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบที่แน่นอน

ลักษณะที่ 2 ก่ออาชญากรรมที่มีความต้องการมีเพื่อน มีสมาคม มีความสนใจ มีการกำหนดบทบาทและปฏิสัมพันธ์ขึ้นมาเอง ปรับเปลี่ยนคิดเห็นได้ตามความเหมาะสมและขึ้นอยู่กับกลุ่ม/องค์กรท้องถิ่น

2. ด้านอุดมการณ์ ภารกิจและวัตถุประสงค์ อุดมการณ์ จากการศึกษาพบว่า องค์กรห้องถันที่มีการตั้งขึ้นเพื่อ
สมาชิกที่มีความต้องการหรือความสนใจบางอย่างร่วมกัน มีโครงสร้างคุณะทำงานและมีความเป็นตัวแทนของกลุ่ม/
องค์กร มีภารกิจ/โครงการที่แก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของกลุ่ม และตั้งอยู่ภายใต้รัฐบุคคลิกรรมรวมกัน
ลักษณะทำให้กลุ่มนี้มีประสิทธิภาพจนถึงทุกวันนี้ กลุ่ม/องค์กรที่สามารถสนับสนุนความต้องการของกลุ่มและความต้องการของ
สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มได้สำเร็จ ช่วยให้กลุ่มบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ กลุ่มเหล่านี้ตอบสนองความต้องการของสมาชิกได้
และในขณะเดียวกันก็เป็นไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เป็นผลสำเร็จ

3. ด้านผู้นำองค์กรห้องถีน ผู้นำที่จะมีส่วนรับผิดชอบเกี่ยวกับประสิทธิภาพของกลุ่ม/องค์กรห้องถีนโดยตรง เพราะกสุ่น/องค์กรห้องถีนที่มีประสิทธิภาพย่อมจะมีผู้นำที่ดี ประกอบกับกลุ่ม/องค์กรระดับหมู่บ้านก็จะเป็นในระบบเครือญาติกัน คือ การอยู่ร่วมกันแบบที่แบบน้องมีการพึ่งพาอาศัยกัน มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติค่อนข้างสูง ระบบเครือญาติ ก็จะทำให้การทำงานของผู้นำมีประสิทธิภาพ

4. ด้านโครงสร้างองค์กร กลุ่ม/องค์กรห้องถีนนั้นมีประสิทธิภาพโดยจะมีพัฒนาการการพัฒนาภารกิจ/องค์กรของตนเองโดยทำให้กลุ่มนั้นมีโครงสร้างบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน ได้แก่ ประธาน รองประธาน เลขาธุการ เหรียญอัญเชิญ กรรมการ ตามรูปแบบโครงการขององค์กร แต่กลุ่ม/องค์กรห้องถีนนี้จะมีลักษณะการบริหารจัดการเป็นแนวราบ คือ มีความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นทางการ แต่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจจะสูง มีการสื่อสารกระจายทั่วองค์กรที่เป็นการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการและมีภูมิฐานที่เฉพาะเจาะจงมากกลุ่ม/องค์กรห้องถีนของตนเองเท่านั้น

5. ด้านกฎระเบียบเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างบุคคลในกลุ่ม/องค์กรห้องถีน สามารถใช้ในการปฏิบัติงานในกลุ่ม/องค์กรจะรับทราบได้ในกฎระเบียบ กำหนดการรายของสังคมที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อปฏิบัติร่วมกันของกลุ่ม ดังนั้น เพื่อให้สมาชิกเข้าใจร่วมกัน ยอมรับปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม/องค์กรที่ทุกคนเข้าใจและรับได้ ทำให้สมาชิกองค์กรมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและปฏิบัติตามโดยมีการควบคุมด้วยสมาชิกเอง

6. การสื่อสาร การสื่อสารมีความสำคัญในการปฏิบัติงานขององค์กร เพราะสามารถนำไปใช้ในการติดต่อซึ่งกันและกัน โดยจะมีการสื่อสารแบบทางการและไม่เป็นทางการ เช่น จดหมาย Facebook Line บอร์ดประชาสัมพันธ์ โทรศัพท์ การจัดสัญจร การนัดต่อของสมาชิก การประชุมประจำปีประจำเดือน

7. ด้านการดำเนินกิจกรรม กิจกรรมการดำเนินงานในกลุ่ม/องค์กรเป็นเรื่องที่มีชีวิตของกลุ่มที่จะต้องมีกิจกรรมในการดำเนินงานร่วมกันที่จะระบุถึงความคงอยู่ของกลุ่ม ซึ่งกลุ่ม/องค์กรไม่ได้ดำเนินการในกลุ่ม/องค์กรอื่นๆ อีกต่อไป ที่จะพัฒนาดำเนินการของตนเองจากข้อมูลทุกกลุ่ม/องค์กรในการสนับสนุนกิจกรรมที่จะร่วมกันตามโอกาส ที่สอดคล้องกับประโยชน์และกิจกรรมของในชุมชน สอดคล้องกับลักษณะของทรัพยากรที่มีในห้องถีนของตนเอง เช่น ท่ามกลางจัดเลี้ยงโรงทาน สนับสนุนงบประมาณกับหน่วยงานในชุมชน ปลูกป่าชุมชน พัฒนาหมู่บ้านในห้องถีน ฯลฯ อบรมให้ความรู้แก่สมาชิก

คุณลักษณะที่เป็นองค์กรແນาำในการพัฒนาหมู่บ้านดำเนินการของกลุ่มที่จะต้องมีกิจกรรม

1. จะต้องเป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็ง สามารถจัดการองค์กรของตนเองได้เป็นอย่างดีและมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

2. การมีผู้นำองค์กรห้องถีนที่มีภาวะผู้นำ

3. เป็นกลุ่ม/องค์กรห้องถีนที่มีโครงสร้างและมีรายได้เป็นของตัวเองส่วนหนึ่ง

4. ต้องไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว จะต้องมีธรรมาภิบาล เป็นองค์กรด้านการพัฒนาจริง ๆ ไม่ใช่องค์กรที่ตั้งมาเพื่อรับเงินโครงการจากรัฐ

5. ควรเป็นองค์กรที่มีเครือข่ายที่มีประโยชน์กันที่

6. ควรเป็นองค์กรที่มีลักษณะที่น่าเชื่อถือ มองอนาคตของชุมชนได้ว่าจะเป็นไปในทิศทางใด มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรในสังคมปัจจุบัน เพื่อเป็นการกำหนดวิธีการทำงานพัฒนาชุมชนร่วมกับชาวบ้านในดำเนินลัดได้

7. เป็นองค์กรห้องถีนที่มีหน่วยงานรัฐสามารถสามารถให้ความช่วยเหลือได้ ไม่ว่าจะเป็นเงินงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์หรือแม้กระทั่งตัวเจ้าหน้าที่เช่นที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้

ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ มีประเด็นที่สำคัญ คือ

1. ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของกลุ่ม สมาชิกบางคนขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการดำเนินงานของกลุ่ม ซึ่งปัญหานี้จะเกิดขึ้นในระยะแรกๆ ของการก่อตั้งกลุ่มและจะเป็นปัญหาสำหรับสมาชิกใหม่ที่จะเข้าร่วมกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวของกับการเงินที่จะมีหลักในการทำงาน มีระเบียบข้อบังคับและกฎต้องการร่วมกัน

2. การสื่อสาร การสื่อสารทุกกลุ่มเห็นความสำคัญมาก เพราะจะเป็นช่องทางการสร้างความเข้าใจและการรับรู้ของกลุ่มที่ต้องและทั่วถึง แต่บางครั้งการสื่อสารแบบเป็นทางการก็ทำให้ข้อมูลที่สมาชิกบางคนในกลุ่มที่ได้รับปิดเป็นได้

3. จำนวนสมาชิก เมื่อจากกลุ่มบางกอกกุ่มจัดตั้งขึ้นภายใต้หมู่บ้าน ทำให้จำนวนสมาชิกมีน้อย ส่วนใหญ่จะเป็น สมาชิกกันหลายกุ่ม หลายองค์กร จึงทำให้มีหลากหลายบทบาท เพราะระดับพื้นที่และจำนวนคนมีขอบเขตจำกัด ทำให้มี จำนวนสมาชิกในการดำเนินกิจกรรมได้น้อยมาก

4. ขาดการมีส่วนร่วม การขาดการมีส่วนร่วมของสมาชิกต่อกันที่ตนเองสังกัด สาเหตุเพราความไม่สอดคล้องในการประกอบอาชีพเจ้าที่ไม่มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม หรือการจัดให้มีกิจกรรมการพัฒนาชุมชนที่ตรงกับช่วง อุดuct เก็บผลผลิตของตน เพราะดำเนินการของประชากรส่วนใหญ่มีการประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ จึงเป็นเหตุให้ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนได้ เช่น การอบรม การประชุม การทำกิจกรรมของกุ่ม เป็นต้น ในช่วงฤดูกาลเก็บผลผลิต

สรุปผลและอภิปรายผล

บุคลากรที่มีบทบาทและศักยภาพในดำเนินการของชุมชนที่มีความรู้ ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน รวมทั้งสิ้น 11 ประเภท จำนวน 68 คน กระจายอยู่ทุกหมู่บ้านต่างๆ ทั้ง 6 หมู่บ้าน ได้แก่ คลองตันฯ เหล่านี้ สามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีปัญญาของตนเองให้แก่สมาชิกในดำเนินการได้เป็นอย่างดี กماในด้านลักษณะการร่วมตัวรวมกลุ่ม กัน เพื่อช่วยให้แต่ละคนสามารถดำเนินการอยู่ด้วยกันได้ โดยมีกลุ่มองค์กรท้องถิ่นต่างๆ รวม 5 ประเภท ประกอบด้วย 1) กลุ่มเกษตรกรและอาชีพ 2) กลุ่มการเงิน 3) กลุ่มคุณภาพชีวิต 4) กลุ่มอาสาสมัคร 5) กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งสิ้นจำนวน 43 กลุ่ม/องค์กรท้องถิ่น

บทบาทและศักยภาพขององค์กรท้องถิ่นในดำเนินการของชุมชนที่มีความต้องดูแลด้าน ดังนี้

1. ด้านลักษณะการร่วมตัวขององค์กรท้องถิ่น ลักษณะการจัดตั้งองค์กรท้องถิ่นจะประกอบไปด้วยองค์กร ท้องถิ่นที่เป็นทางการและองค์กรท้องถิ่นที่ไม่เป็นทางการ โดยมีสاحتุนในทุกรูปแบบ/องค์กรที่แตกต่างกันไป เช่น ก่อตั้งจากการร่วมตัวอันเพียงพอ เกิดจากการพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐ ผู้คนเพื่อร่วมการพัฒนาของหน่วยงาน ต่างๆ ในพื้นที่ สอดคล้องกับสมพันธ์ เตชะอธิก (2540: 67) ที่ได้กล่าวถึงการร่วมตัวจัดตั้งองค์กรชุมชนว่าสามารถแบ่งได้ เป็น 2 ประเภท ได้แก่ องค์กรชุมชนแบบเป็นทางการ ซึ่งเป็นลักษณะที่รัฐลงประชารัฐดังตัวอย่างและมีการจัดทำเป็นกันภาครัฐ มีกฎระเบียบรับรองและได้รับการสนับสนุนงบประมาณและการดำเนินกิจกรรมจากภาครัฐ และองค์กรชุมชนแบบไม่เป็น ทางการ องค์กรที่เป็นการร่วมตัวกันเอง หรือองค์กรพัฒนาชุมชนเข้าไปร่วมจัดตั้งมีกฎระเบียบที่สร้างขึ้นเอง ส่วนใหญ่ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

2. ด้านอุดมการณ์ การกิจและวัฒนธรรมสังคม อุดมการณ์ กลุ่ม/องค์กรท้องถิ่นที่มีการตั้งขึ้นเพื่อรวมสมาชิกที่มี ความต้องการหรือความสนใจบางอย่างร่วมกัน มีโครงสร้างคณะทำงานและมีความเป็นตัวแทนของกุ่ม มีกิจกรรม/ โครงการที่แก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของกุ่ม และต้องอยู่ภายใต้การดูแลของกุ่ม จึงจะทำให้กุ่ม มีประสิทธิภาพนั้นถึงทุกวันนี้ กลุ่มที่สามารถสนับสนุนความต้องการของกุ่มและความต้องการของสมาชิกแต่ละคนในกุ่ม ได้สำเร็จ ช่วยให้กุ่มบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของประธานา งานบรรหาร (2556) ได้ทำการศึกษา บทบาทขององค์กรชุมชนในศักยภาพของการกัดเซาะชายฝั่งเพื่อพั่ง สมาชิกในชุมชนบ้านชายทะเลบางกะเจ้าและ กลุ่มเครือข่ายรักษ์อ่าวไทยตอนบน จังหวัดสมุทรสาคร มีโครงสร้างการบริหารจัดการการกัดเซาะชายฝั่งทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านอุดมการณ์ ด้านวัฒนธรรมสังคม ด้านผลประโยชน์ ด้านสมานฉัน ด้านโครงสร้างของกุ่ม ด้านกิจกรรมการเรียนรู้และ งบประมาณ

3. ด้านผู้นำองค์กรท้องถิ่น ผู้นำก็จะมีส่วนรับผิดชอบเกี่ยวกับประสิทธิภาพของกลุ่ม/องค์กรท้องถิ่นโดยตรง เพื่อประกอบ/องค์กรท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพย่อมจะมีผู้นำที่ดี ประกอบกับกลุ่มระดับหมู่บ้านก็จะเป็นในระบบเครือญาติกัน คือการอยู่ร่วมกันแบบพื้นบ้านของมีการพึ่งพาอาศัยกัน มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติค่อนข้างสูง โดยระบบเครือญาติจะ ทำให้สามารถช่วยเหลือกันและกัน มีความละอายและเกรงกลัวในการทำผิดหรือการทุจริต สอดคล้องกับการศึกษาของจีระศักดิ์ छัชญพันธ์, นัดดาภูวดี ภิรมย์ไทย และชนิษฐา เจริญพันธ์ (2546) พบว่า บทบาทขององค์กรชุมชนในการดำเนินงาน สามารถศูนย์กลางภัยได้ในงบประมาณแนวโน้มในจังหวัดมหาสารคาม มีองค์กรชุมชนทุกองค์กรมีบทบาทในการร่วม กิจกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานสาธารณะชุมชนของหมู่บ้านและชุมชน โดยมีกลุ่มองค์กรผู้นำหมู่บ้านที่เป็น กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านและ อสม. เป็นแกนนำสำคัญที่มีศักยภาพ

4. ด้านโครงสร้างองค์กร กลุ่ม/องค์กรที่เกิดขึ้นมาไม่ว่าจะมีการพัฒนามาจากกลุ่ม/องค์กรที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ตาม แต่ทุกกลุ่มนี้มีประสิทธิภาพโดยจะมีพัฒนาการการพัฒนากลุ่ม/องค์กรของตนเองโดยทำให้กลุ่มนี้นั้นมีโครงสร้างบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน เช่น ตำแหน่งประธาน รองประธาน เลขาธนุการ เหรัญญิก กรรมการ เป็นไปตามรูปแบบโครงสร้างขององค์กร แต่กลุ่มเหล่านี้จะมีลักษณะเป็นแนวโน้ม (organic structure) คือ มีความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นทางการ แต่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจจะสูง มีการสื่อสารกระซิบระหว่างองค์กรที่เป็นการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการและมีกฎระเบียบที่เฉพาะเจาะจงกับเฉพาะกลุ่มของตนเองเท่านั้น ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับสมพันธ์ เดชะอธิก (2540: 54) ที่กล่าวว่า โครงสร้างและบทบาทหน้าที่ ส่วนใหญ่จะมีลักษณะในรูปแบบมาตรฐาน เช่น มีประธาน รองประธาน เลขาธนุการ ประชาสัมพันธ์ ฯลฯ ทั้งนี้การแบ่งโครงสร้างเช่นกันอาจจะไม่จำเป็นสำหรับองค์กรที่มีเนื้อหางานที่ชัดเจน แต่ความมีแห่งนี้ที่มีเนื้อหางานให้ปฏิบัติจริง

5. ด้านกฎระเบียบเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างบุคคลในกลุ่ม/องค์กรท้องถิ่น สามารถกำหนดในกลุ่ม/องค์กรจะรับทราบได้ในกฎติดตามรายทางของสังคมที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม/องค์กร ดังนี้ ทุกกลุ่มเพื่อให้สมาชิกเข้าใจร่วมกัน ยอมรับปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม/องค์กร ภายในกลุ่ม/องค์กร จะมีกฎระเบียบข้อปฏิบัติที่ทุกคนเข้าใจและรับได้ โดยมีประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดกฎระเบียบซึ่งทำให้สมาชิกขององค์กร มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและปฏิบัติตามโดยมีการควบคุมด้วยสมาชิกของกลุ่มฯ ตลอดล้องกับสมพันธ์ เดชะอธิก (2540: 3-8) ได้กล่าวถึงองค์กรชุมชนในลักษณะของความเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยชาวบ้านซึ่งอาจเรียกว่าเป็น “องค์กรชาวบ้าน” ด้วยมีกฎติดตามร่วมกัน เพื่อยืดอีกเป็นแนวทางปฏิบัติและเป็นข้อตกลงร่วมกัน

6. ด้านการสื่อสาร การสื่อสารมีความสำคัญในการปฏิบัติงานขององค์กร การสื่อสารภายในเป็นการสื่อสารที่สามารถใช้ในการกลุ่ม/องค์กรมีการติดต่อซึ่งกันและกันจะมีการสื่อสารแบบบุคคลต่อบุคคล การและไม่เป็นทางการก็ได้ ตลอดล้องกับการศึกษาของสุพัต ศรีเมืองบุน (2545) ที่พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ คือกิจกรรมการดำเนินงาน ของกลุ่ม/องค์กรชุมชนที่มีประสิทธิภาพ ถือได้ว่าการก่อเกิดขององค์กรชุมชนเป็นการรวมตัวกันของเกษตรกร เพื่อจัดการปัญหาทรัพยากรและปัญหาที่เกิดขึ้น ในท้องถิ่น และองค์กรชุมชนที่เกิดขึ้นจะมีบทบาทในการส่งเสริมการปลูกข้าวหอมมะลิของเกษตรกรบ้านสัมฤทธิ์ทึ่งทางตรงและทางอ้อม

คุณลักษณะที่เป็นองค์กรแกนนำในการพัฒนาชุมชนดำเนินการ ประกอบด้วย ดังนี้

1. จะต้องเป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็ง สามารถจัดการองค์กรของตนเองได้เป็นอย่างดีและมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เป็นคุณลักษณะประการแรกที่กล่าวถึงเนื่องจากต้นแบบต้องมีกลุ่ม/องค์กรท้องถิ่นอย่างหลากหลาย แต่ขาดการบริหารจัดการที่ดี บางกลุ่มตั้งขึ้นมาแล้วแต่สมาชิกด้วยการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เช่น ไม่เข้าร่วมประชุม เป็นต้น ตลอดล้องกับสมพันธ์ เดชะอธิก (2540: 59) ที่ได้กล่าวไว้ว่า บริหารจัดการองค์กรชุมชน ประกอบด้วย 1) การตัดสินใจร่วม สามารถตัดสินใจได้ด้วยความรู้สึกเป็นเจ้าของ มีความตระหนักร่วมตัดสินใจ ไม่ปล่อยให้เป็นการตัดสินใจของผู้นำคนเดียว 2) โครงสร้างและบทบาทหน้าที่ ภาระแบ่งเบาบทบาทหน้าที่ควรแบ่งให้เป็นตำแหน่งที่มีเนื้อหางานให้ปฏิบัติจริง 3) สถานที่และวัสดุอุปกรณ์เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประชุมการจัดกิจกรรม การเก็บเว็บดูอุปกรณ์และใช้ประโยชน์น้ำๆ สำหรับชุมชน 4) กฎระเบียบเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดี ที่จะต้องเป็นแนวทางปฏิบัติและเป็นข้อตกลงร่วมกัน 5) การสื่อสารระหว่างผู้นำกับสมาชิก องค์กร เพราะจะช่วยให้เกิดการรับรู้ เข้าใจและร่วมมือกันมากขึ้น 6) การควบคุมตรวจสอบ เพื่อให้มีการรับรู้กันอย่างโปร่งใส โดยเฉพาะด้านการเงิน

2. การมีผู้นำองค์กรท้องถิ่นที่มีภาวะผู้นำ คือมีความเป็นผู้นำที่จะต้องมีความเสียสละ สามารถอุทิศตนเพื่อการพัฒนาที่ดี สามารถมีเวลาให้กับงานส่วนรวมได้ นอกจากนี้ยังต้องเป็นผู้ที่มีบารมีในการที่จะขักขวนชาวบ้านให้มาร่วมกันทำทำงานพัฒนาหรือหางานประมวลจากภายนอกมาทำโครงการในชุมชนด้วย ซึ่งตลอดล้องกับการศึกษาของมนู อุดมเวช และคงยุทธ์ (2542: 46) ที่กล่าวถึงผู้นำแบบตัวแทนว่า เป็นผู้นำที่ได้รับมอบหมายให้เป็นตัวแทนในการตัดสินใจและปฏิบัติงานซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วผู้นำขององค์กรชุมชนมักไม่มีรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งชัดเจน แต่จะมีการผสมผสานกัน หากบังน้อยบ้าง นอกจากรูปแบบผู้นำจะเด่นชัดในลักษณะใดนั้นซึ่งอยู่กับปัจจัย 3 ประการ คือ 1) การมีสถานภาพรองรับ คือ ผู้นำทางการและไม่เป็นทางการ ผู้นำที่มีสถานภาพทางการรองรับ เช่น ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน เป็นต้น แนวโน้มนี้จะเป็นผู้นำแบบตัวแทน ส่วนผู้นำไม่เป็นทางการที่มักจะมีแนวโน้มเป็นผู้นำแบบมีส่วนร่วม 2) การมี

ประสบการณ์ชีวิต ผู้นำที่มีประสบการณ์ชีวิตมากก็จะมีแนวโน้มที่เป็นผู้นำแบบขายความคิดผู้นำแบบมีส่วนร่วม 3) การมีภาระในที่นี้การมีอิทธิพลจากความรู้หรือฐานทางเศรษฐกิจ

3. เป็นกลุ่ม/องค์กรท้องถิ่นที่มีกิจกรรมต่อเนื่องและมีรายได้เป็นของด้วยกันส่วนหนึ่ง สอดคล้องกับสมมติฐานเดชะอธิก (2540: 59) ที่กล่าวถึงลักษณะขององค์กรชาวบ้านว่า กิจกรรมโดยทั่วไปในชุมชนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมเป็นหลัก บางชุมชนอาจมีกิจกรรมทางการเมืองบ้าง กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับสมาชิกชาวบ้านให้ทำงานร่วมกันและเป็นกิจกรรมที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ปัญหาหรือช่วยเหลือสร้างคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

4. ต้องไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว จะต้องมีธรรมาภิบาล เป็นองค์กรด้านการพัฒนาจริงๆ ไม่ใช่องค์กรที่ตั้งมาเพื่อรับเงินโครงการจากรัฐ

5. ควรเป็นองค์กรที่มีเครือข่ายทั้งในและนอกพื้นที่ เป็นคุณลักษณะขององค์กรที่เป็นแผนนี้ในการพัฒนาที่สำคัญประการหนึ่ง การมีเครือข่ายนี้ต้องกับการศึกษาของกรมรัตน์ สุธรรม (2546) ที่พบว่า ภาระสร้างเครือข่ายเกิด เกี่ยวไว้อ่าง何度もฯ ทั้งเครือข่ายองค์กรภายนอกชุมชนและองค์กรภายในชุมชนจะช่วยให้องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็งและมีผลต่อการพัฒนาและด้วย

6. ควรเป็นองค์กรที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มองอนาคตของชุมชนได้กว้างเป็นไปทิศทางใด มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรในสังคมประเทศา เพื่อเป็นการกำหนดวิธีการทำงานพัฒนาชุมชนร่วมกับชุมชนในตำบลได้

7. เป็นองค์กรชุมชนที่มีหน่วยงานรัฐสาน-serif สามารถให้ความช่วยเหลือได้ไม่ว่าจะเป็นเงินงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์หรือแม้แต่กระทั่งดัวเจ้าหน้าที่เอง ที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ สอดคล้องกับการศึกษาของกรมรัตน์ สุธรรม (2546) ที่พบว่า การสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่มีส่วนช่วยตั้งแต่ขั้นก่อตั้งตลอดจนการพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งทุกรายละเอียด เช่นพื้นที่ปรึกษา เครือข่ายการติดต่อและขอสماชิกในองค์กร ซึ่งหน่วยงานองค์กรภายนอกถือเป็นเงื่อนไขสำคัญในการต่อยอดสนับสนุนงบประมาณและเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของผู้นำและองค์กรอย่างต่อเนื่อง

สภาพปัญหาและอุปสรรคในการสร้างความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ประกอบด้วย ดังนี้

1. ขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของกลุ่ม/องค์กร สมาชิกบางคนขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการดำเนินงานของกลุ่ม/องค์กร

2. การสื่อสารที่ไม่ตรงกัน การสื่อสารหากกลุ่ม/องค์กรเห็นความสำคัญมาก เพราะจะเป็นช่องทางการสร้างความเข้าใจและการรับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องและทั่วถึง แต่บางครั้งการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการก็ทำให้ข้อมูลที่สมาชิกบางคนในกลุ่ม/องค์กรที่ได้รับบิดเบือนได้

3. จำนวนสมาชิก เนื่องจากกลุ่มนี้เป็นกลุ่ม/องค์กรจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมาย ทำให้จำนวนสมาชิกมีน้อย เพราะระดับพื้นที่และจำนวนคนมีขอบเขตจำกัด ทำให้มีจำนวนสมาชิกในการดำเนินกิจกรรมได้ไม่มาก

4. การมีส่วนร่วม ภาระทางการเมืองส่วนร่วมของสมาชิกต่อกลุ่ม/องค์กรที่สั่งกัด เนื่องด้วยความไม่สะดวกในการประกอบอาชีพที่ไม่มีเวลาในการร่วมกิจกรรม เช่น การอบรม การประชุม การทำกิจกรรมของกลุ่ม

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ความมุ่งมั่นของบทเรียนในการดำเนินงานร่วมกับองค์กร ให้ที่จะมีการวางแผนแบบมีส่วนร่วมของคน ในการดำเนินการ

2. ห่วงโซ่การที่เกี่ยวข้องความมีการท่าแพนแบบบูรณาการ ให้จัดตั้งเพื่อจะได้วางแผนอนาคตร่วมกันในการดำเนินกิจกรรมด้านการพัฒนาในชุมชน

3. การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยแบบปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อทำให้ประชาชนในตำบลตื่นตัวกันและได้รับทราบและเข้าใจความต้องการของกลุ่ม/องค์กรท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาชุมชน

เอกสารอ้างอิง

จีระศักดิ์ เจริญพันธ์, นัด万台ชี กิริมย์ไทย และชนิษฐา เจริญพันธ์. (2546). รายงานวิจัย เรื่องบทบาทขององค์กรชุมชนในการดำเนินงานสาธารณะสุขมูลฐานภายใต้งบประมาณแนวใหม่ในจังหวัดมหาสารคาม.

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประรพา งามบรรหาร. (2556). บทบาทขององค์กรชุมชนในการจัดการปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง.

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
กนรัตน์ สุธรรม. (2546). พลวัตชุมชนกับการพึงตนเองในภาคตะวันตก. กรุงเทพฯ: สถาบันวิถีทัศน์.

มนู อุดมวงศ์ และคณะ. (2542). แนวทางศึกษาและพัฒนาประชาสัมคมเพชรบุรี. เพชรบุรี: สำนักศิลปวัฒนธรรม
สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.

สมพันธ์ เทชะอธิก. (2540). การพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรชุมชน. กรุงเทพฯ: เจริญวิทยาการพิมพ์.
สุพัฒ ศรีเมืองทุ่น. (2545). บทบาทและศักยภาพขององค์กรชุมชนในการจัดการปัญหาทรัพยากรท่องถิ่น
กรณีศึกษา: การปลูกข้าวหอมมะลิในพื้นที่ดินเค็ม อำเภอพิมายจังหวัดนครราชสีมา.

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาชุมชนและนับทาง
มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุภารัตน์ จันทวนิช. (2535). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
องค์การบริหารส่วนตำบลตรอกนอง. (2558). แผนพัฒนาตำบลตรอกนอง พ.ศ.2558. สำนักปลัดองค์การบริหาร
ส่วนตำบลตรอกนอง. (เอกสารอัดสำเนา).